

andet opfylder de Danmarks forpligtelser over for EU's nitratdirektiv, som ikke mindst på dansk foranledning blev vedtaget allerede i 1991.

Lovens virkemidler mindsker som sagt kvælstoftrykket på vandressourcerne, og foruden den gavnlige virkning på drikkevandet vil Vandmiljøplan II betyde en væsentlig håndsrækning til naturgenopretningen og dermed til vores flora og fauna. Det sker, når der udlægges store arealer til vådområder, til særlig miljøfølsomme områder og til skovrejsning. Husk på, at der i dette århundrede er sket en indskrænkning af vores vådområder fra at dække 20 procent til nu kun at udgøre et par procent af Danmarks areal. Alene i tidsrummet fra 1940 til 1960 blev der drænet og kunstigt afvandet ca. 200.000 ha.

Hertil kommer, at det vil få en positiv virkning, at aftalen sikrer endnu mere økologisk omstilling. Det er en virkelig stor økologisk landvinding, at der bliver bedre foder- og gødningsudnyttelse, at der bliver flere kvælstofoptagende græsefterafgrøder, og at der sker en nedsættelse af kvælstoftilførslen, og det vel at mærke til under det økonomisk optimale niveau af hensyn til miljøet.

Trods bureaukrati ser Socialdemokratiet det som en fordel, at kun landmænd, som ikke overholder reglerne, rammes af en bøde i form af en overforbrugsafgift. Til gengæld skal vi have ejere og alle andre ikkelandsbrugs- eller gartneridrivende betale gødningsafgift, hvad vi jo nok kommer over.

Socialdemokratiet har længe ment, at der burde skabes hjemmel til en mere aktiv forebyggende indsats fra vandværker, kommuner og amter, end den nuværende lovgivning rummer mulighed for. Det skabes der mulighed for i den lovgivning, vi behandler i dag. Hvor der er særlige problemer, åbnes der adgang til mod fuld erstatning at sikre drikkevandet i særlig sårbare områder mod næringssalte og pesticidrester. Det er naturligvis bedst, at arealanvendelse aftales i frivillighed, men hvis enkelte blandt flere ellers enige lodsejere ikke vil være med, sikrer loven den nødvendige hjemmel til at ekspropriere særlig sårbare områder af hensyn til netop vandmiljøet.

Der findes i de fire lovforslag, som vi behandler her, en række nærmere bestemmelser, som tiden ikke tillader mig at komme ind på.

Der er naturligvis flere aspekter, som vi skal dyrke under udvalgsarbejdet, men der er den

store fordel ved Vandmiljøplan II-lovgivningen, at den hviler på et særdeles gennemarbejdet grundlag:

Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Jordbrugsforskning, Miljøstyrelsen, Fødevarerministeriet, Skatteministeriet og Miljø- og Energiministeriet har gjort en kraftanstrengelse og givet nogle virkelig gode og udtømmende besvarelser på den anselige stak spørgsmål, der er stillet i forhandlingsforløbet. Så der er virkelig et sagligt og godt grundlag for de her ting. Samtidig har der, sådan som jeg har været inde på tidligere, været en konstruktiv politisk vilje til at få et positivt resultat ud af forhandlingerne.

Og lad mig slå fast: Socialdemokratiet er godt tilfreds med resultatet. Vi ved godt, som jeg sagde i starten, at Vandmiljøplan II ikke løser alle problemerne med et snuptag. Sådan fungerer natur og miljø ikke. Men lovene skal til som redskaber i det nødvendige seje træk i kampen for et bedre vandmiljø i Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Den socialdemokratiske ordfører hr. Glerup anvendte jo en lang række positive ord. Det lød til at begynde med nærmest, som om hr. Glerup var blevet vældig forelsket i de her lovforslag.

Jeg synes jo, at en sådan forelskelse kan gøre blind. Der blev talt om en landvinding af rang og om en grøn klub. Det lyder jo smukt. Et faktum er det vel imidlertid – det håber jeg hr. Glerup kan svare på – at vi her grundlæggende står over for en rensningsfilosofi. Hr. Glerup kan vel ikke mene, at der er tale om en egentlig løsning med hensyn til de våde enge – hvor mange piphans'er der så kan komme ud af det, skal jeg ikke udtale mig om – men blot tale om rensning. Kan vi ikke få det bekræftet?

Og kan vi ikke også få bekræftet, at en fjerdedel af kvælstoftabet lades aldeles uberørt, altså den del af kvælstoftabet, der kommer fra fordamningen fra stalden og så fra lagret, altså fra dyret, og så til det bliver transporteret ud?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det, som er det gode ved den her plan, er, at den nedsætter det tryk, der er med hensyn til kvælstofbelastningen af vores miljø og af vores vandmiljø. Det er en kendsgerning, og det er en løsning, som vi i Socialdemokratiet sætter pris på.